

Rekapitulácia 10 rokov predsedníctva

Claude Dumas

Pri rekapitulácii týchto 10 rokov predsedníctva začnem otázkou „Čo je vlastne predseda? alebo skôr, na čo slúži?... Mojm prvým impulzom by bolo povedať „Je to zbytočné“ ... Je to zbytočné, pretože sám nič nedokáže!! Efemérny animátor nie je ničím bez podpory a solidarity všetkých členov a medzi nimi aj istého počtu poradcov, najmä počas tohto desaťročia – León, ktorý odišiel príliš skoro -, Elisa, Cristina, Agostino, Piero.

Zvolili ste ma, chcel som vystupovať ako jednoduchý sluha, garant hodnôt, ktoré sú základom CCIT, hodnôt zapísaných v charte... hodnoty úcty, solidarity, odmietnutia anti-ciganizmu vo všetkých jeho formách, zdieľanie a priateľstvo medzi národmi a náboženstvami... Takže garant hodnôt, ale aj garant dejín... predseda nie je muž začiatkov, je súčasťou príbehu, ktorý sa začal pred ním a pokračuje po ňom, je mužom prechodu, pútnikom na istý čas... preto sa dnes ako prievozník ocitám medzi Pierom, po ktorom som nasledoval, a novým predsedníctvom.

V čase bilancie vnímam RADOSŤ, ktorá mi bola daná, a to ešte predtým, ako som bol predsedom, radosť z toho, že som zažil výnimočné stretnutia na cestách s Leónom, Elisou a Pierom, ktoré sa vpisovali do príprav našich výročných stretnutí. ... Myslím, že môžem bez toho, aby som sa príliš chválil, povedať, že som okrem niekoľkých krajín prešiel krížomkrážom všetky krajiny Európy... radosť z objavovania rôznych kultúrnych prístupov, radosť z údivu, radosť z priateľstiev spečatených do hĺbky... ale aj radosť z prežívania zodpovednosti za prípravu na tieto stretnutia v tíme, ktorý so sebou nesie váhu funkcie, s dôverou, každý so svojou odbornosťou... Zažil som skutočnú prácu pri budovaní, ktorá ma zakaždým priviedla k vyrovnanosti... Pociť, že nie som sám pri znášaní stretnutí, je skutočným zdrojom pokoja vzhľadom na moju vlastnú povahu, príliš často sužovanou pochybnosťou... vlastnosť nepochybne spojená s mojou osobnou históriou...

Áno, niekedy som pochyboval a prechádzal som chvíľami únavy, napríklad keď neboli hotové požadované dokumenty na preklady, alebo keď bolo potrebné rozhodnúť o zrušení stretnutí rokov 2020 a 2021 z dôvodu pandémie, Má dvojročná prestávka vplyv na stretnutie v roku 2022?... toľko detailov, ktoré sa týkajú konania, poháňaného touto túžbou robiť dobre, robiť veci krásne, aby bolo stretnutie výnimočné. A to je dobré, ako som povedal vyššie, pretože je to práca na spoločnom budovaní, a to aj s hosťujúcimi tímami, ktoré musia byť podporované a sprevádzané, všetky tieto stretnutia boli výnimočné... Dôkazom toho - bez toho, aby som sa chcel uistiť -, je počet prítomných tento rok napriek absencii niektorých, spojenou so spájaním následkom smrti ich vedúcich: mám na mysli najmä Chorvátsko (Karolína), ale aj Albánsko (Luciano Levri)...

Bolo by odo mňa domýšľavé, keby som vám povedal, že som toho urobil veľa... Podobne ako moji predchodcovia, som sa len snažil upevniť našu pozíciu pri partneroch, ako je CCFD, ktorá nám každoročne udeľuje grant, a s Dikastériom pre službu integrálneho ľudského rozvoja, dôkazom toho je posolstvo kardinála... sme tým uznávaní v tom, čím sme...

Bolo mi ľúto, že moja služba vo farnosti mi nedovolila byť dostatočne uvoľneným na to, aby som mohol vykonávať návštevy, ako to robili León, Piero a Yoška, do krajín, z ktorých prichádzalo málo členov alebo absentovali na našich stretnutiach, ako napr. Srbsko, Poľsko...

Preto si myslím, že na konci tohto mandátu je potrebné ešte veľa urobiť, aby sa CCIT a Nevi Yag mohli rozvíjať tak, ako by sa mali, smerom k budúcnosti otvorenej novým technológiám....

webová stránka je už na ceste... ale stále zostáva - ako každý z nás vie -, otázka praxe prekladov v diskusných skupinách a na plenárnom zhromaždení...

Nebudem sa zdržiavať ďakovaním, to nie je môj štýl... ďakujem len za dôveru... neodchádzam, len mením miesto... ako riadny člen CCIT zostávam k dispozícii, dokiaľ bude treba novému predsedníctvu a potom mu v úplnom priateľstve a úprimnosti poviem „latcho drom“ - Šťastnú cestu“!